

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Warszawa, dnia 12 września 1961 r.

Nr 14

Poz. 66 — 71

TREŚĆ:

Zarządzenia Ministra:

- Poz. 66 — nr 173 z 31.VII.61 r. w sprawie ustalenia stanowisk kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych w przemyśle materiałów budowlanych.
- Poz. 67 — nr 175 z 9.VIII.61 r. w sprawie zmiany niektórych branżowych planów kont i branżowych indeksów materiałowych.

Okólnik Ministra:

- Poz. 68 — nr 22 z 31.VIII.61 r. w sprawie sposobu załatwiania roszczeń pracowniczych o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach (zakładach) podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Protokół dodatkowy:

- Poz. 69 — z 19.VIII.61 r. dotyczący dodatków miesięcznych do wynagrodzenia za posiadanie tytułów mistrzowskich dla majstrów zatrudnionych w budownictwie.

Pisma okólne Ministerstwa:

- Poz. 70 — nr 24 z 31.VII.61 r. w sprawie sprostowania omyłek druku w Branżowym Resortowym Cenniku Robót Akordowych dla robót elektrycznych.
- Poz. 71 — nr 25 z 9.VIII.61 r. w sprawie przekazywania zużytych znaczków pocztowych.

66.

ZARZĄDZENIE nr 173 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1961 r.

w sprawie ustalenia stanowisk kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych w przemyśle materiałów budowlanych.

(znak: GG/7/3/61)

Na podstawie § 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1959 r. w sprawie warunków ogólnych, naukowych i zawodowych, jakim powinny odpowiadać osoby mające sprawować kierownictwo i dozór ruchu zakładu górniczego (Dz. U. nr 48, poz. 292) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się dla zakładów górniczych resortu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych stanowiska kierownictwa ruchu oraz dozoru wyższego, średniego i niższego tych zakładów, określone w załączniku do zarządzenia.

§ 2. 1. Dla ustalenia stanowisk kierownictwa i dozoru ruchu zakładów górniczych dzieli się przedsiębiorstwa prowadzące eksploatację kopalni na następujące klasy:

I. przedsiębiorstwa o przeważającej lub wyłącznej działalności górniczej,

II. przedsiębiorstwa o mniejszym zakresie działalności górniczej,

III. przedsiębiorstwa o przeważającej działalności niegórniczej, prowadzące ubocznie eksploatację kopalni w zakresie odpowiadającym działalności jednego oddziału górniczego.

2. Zaliczenia przedsiębiorstwa do jednej z określonych w ust. 1 klas dokonuje jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem górniczym w porozumieniu z właściwym urzędem górniczym, przy uwzględnieniu specyfiki oraz rozmiaru działalności górniczej.

§ 3. 1. W zależności od sposobu eksploatacji, rozmiaru wydobycia, stopnia mechanizacji oraz warunków geologicznych załaganie złoża — kopalnia (kamieniołom) może być uznana jako:

- 1) oddział górniczy,
- 2) zakład górniczy.

2. Ustaleń określonych w ust. 1 pkt 1) i 2) dokonuje przedsiębiorstwo górnicze w porozumieniu z właściwym okręgowym urzędem górniczym.

§ 4. W przypadku, gdy z uwagi na szczególne warunki bezpieczeństwa ruchu — powstanie konieczność utworzenia w kopalni stanowiska kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego nie wymienionego w załączniku do zarządzenia — ustalenia nazwy takiego stanowiska oraz zaliczenia go do stanowisk kierownictwa lub dozoru ruchu zakładu górniczego dokonuje jednostka nadrzędna nad przedsiębiorstwem górniczym, w porozumieniu z właściwym okręgowym urzędem górniczym i zawiadamia o tym Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Wyższy Urząd Górniczy.

§ 5. W uzasadnionych przypadkach na wniosek przedsiębiorstwa górniczego właściwy okręgowy urząd górniczy może zezwolić na pełne pełnienie przez osobę kierow-

nictwa lub dozoru zakładu górniczego dwu lub więcej funkcji, przewidzianych w załączniku do zarządzenia.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1961 r.

MINISTER

wz. W. Kopec

Załącznik do zarządzenia nr 173 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 lipca 1961 r.

WYKAZ I NAZWY STANOWISK

zaliczonych w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych do stanowisk kierownictwa ruchu zakładów górniczych oraz dozoru wyższego, średniego i niższego tych zakładów.

I. Klasa

A. Kierownictwo:

1. **dyrektor** — zatwierdzany jako kierownik ruchu zakładu górniczego;
2. **główny inżynier** — z-ca dyrektora do spraw technicznych — zatwierdzany jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego; jeśli dyrektor nie posiada kwalifikacji wymaganych dla kierownika ruchu zakładu górniczego — główny inżynier zatwierdzany jest jako kierownik ruchu zakładu górniczego;
3. **kierownik działu górniczo-geologicznego (produkcji, górnictwa, geologii i miernictwa)**, zatwierdzany jako kierownik robót górniczych lub kierownik działu wymienionych specjalności; jeśli główny inżynier jest zatwierdzony jako kierownik ruchu zakładu górniczego — kierownik robót górniczych jest zatwierdzany jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego;
4. **zawiadawca** — zatwierdzany jako zawiadawca — kierownik części zakładu górniczego (kopalni) w przypadku, gdy wydzielenie części zakładu górniczego jest konieczne i uzasadnione sposobem eksploatacji, rozmiarem wydobywania, stopniem mechanizacji oraz warunkami górniczo-geologicznymi zalegania złoża.
5. **kierownik przeróbki mechanicznej** — zatwierdzany jako kierownik przeróbki mechanicznej, jeśli zakład przeróbczy objęty jest planem ruchu;
6. **główny mechanik** — zatwierdzany jako główny mechanik kierownik działu maszyn i urządzeń elektrycznych zakładu górniczego;
7. **główny energetyk** — zatwierdzany jako główny energetyk — stały zastępca głównego mechanika o określonym zakresie działania, odpowiedzialny za podporządkowane mu urządzenia elektryczne w zakładzie górniczym; jeśli nie jest przewidziane stanowisko głównego energetyka, funkcję tę pełni nadsztygar urządzeń elektrycznych, wymieniony w pozycji 11;
8. **kierownik działu transportu** — zatwierdzany jako kierownik działu transportu;
9. **kierownik działu inwestycji** (zastępca dyrektora do spraw inwestycji) — zatwierdzany jako kierownik działu inwestycji (zastępca dyrektora do spraw inwestycji) — jeśli w zakładzie górniczym są prowadzone roboty inwestycyjne;

10. **kierownik działu budowlanego** — zatwierdzany jako kierownik działu budowlanego, jeśli w zakładzie górniczym są prowadzone roboty budowlane lub montażowe.

B. Dozór wyższy:

11. **nadsztygar urządzeń elektrycznych** — zatwierdzany jako nadsztygar urządzeń elektrycznych, stały zastępca głównego mechanika (jeśli nie ma głównego energetyka) odpowiedzialny za podporządkowane mu urządzenia elektryczne;
12. **szygar objazdowy** (górnicy, maszynowy, elektryczny, transportu, przeróbki, inwestycji) — zatwierdzany jako szygar objazdowy (wymienionych specjalności).

C. Dozór średni:

13. **szygar strzałowy** — zatwierdzany jako szygar strzałowy;
14. **szygar oddziału** (górnicy, mechanicznego, elektrycznego, przeróbki mechanicznej, transportu, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako szygar oddziału (wymienionych specjalności) np. szygar oddziału górniczego;
15. **szygar zmianowy** (górnicy, mechaniczny, elektryczny, przeróbki mechanicznej, transportu, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako szygar zmianowy wymienionych specjalności np. szygar zmianowy oddziału górniczego; jeden ze szygarów zmianowych jest zatwierdzany jako stały zastępca szygara oddziałowego;
16. **szygar bhp** — zatwierdzany jako szygar bhp;
17. **inżynier (technik)**, (mierniczy górniczy, asystent mierniczy górniczego, geolog) — zatwierdzany jako inżynier (technik) wymienionych specjalności w zależności od posiadanych kwalifikacji naukowych.

D. Dozór niższy:

18. **nadgórnik** — zatwierdzany jako nadgórnik oddziału górniczego;
19. **dozorca** (maszynowy, elektryczny, przeróbki mechanicznej, transportu, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako dozorca wymienionych specjalności np. dozorca oddziału maszynowego.

II. Klasa

A. Kierownictwo:

1. **główny inżynier** (zastępca dyrektora do spraw technicznych) — wyjątkowo zatwierdzany jako kierownik ruchu zakładu górniczego, o ile posiada kwalifikacje wymagane według prawa górniczego;
2. **kierownik działu górniczego** — zatwierdzany jako kierownik ruchu zakładu górniczego; jeśli główny inżynier jest zatwierdzony jako kierownik ruchu zakładu górniczego — kierownik działu górniczego zatwierdzany jest jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego;
3. **główny mechanik** — zatwierdzany jako główny mechanik kierownik działu maszyn i urządzeń elektrycznych zakładu górniczego;

4. **główny energetyk** — zatwierdzany jako główny energetyk, zastępca głównego mechanika o określonym zakresie działania, odpowiedzialny za podporządkowane mu urządzenia elektryczne w zakładzie górniczym; jeśli nie jest przewidziane stanowisko głównego energetyka funkcję tę pełni sztygar objazdowy urządzeń elektrycznych, wymienionych w pozycji 9;
5. **kierownik działu transportu** — zatwierdzany jako kierownik działu transportu;
6. **kierownik działu inwestycji** (zastępca dyrektora do spraw inwestycji) — zatwierdzany jako kierownik działu inwestycji (zastępca dyrektora do spraw inwestycji), jeśli w zakładzie górniczym są prowadzone roboty inwestycyjne;
7. **kierownik działu budowlanego** — zatwierdzany jako kierownik działu budowlanego, jeśli w zakładzie górniczym są prowadzone roboty budowlane;
8. **kierownik działu geologii** — (miernictwa) — zatwierdzany jako kierownik działu wymienionych specjalności.

B. Dozór wyższy:

9. **sztygar objazdowy** (górniczy, urządzeń mechanicznych, elektrycznych, transportu, inwestycji, budowy), — zatwierdzany jako sztygar objazdowy wymienionych specjalności; sztygar objazdowy górniczy jest zatwierdzany jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego w przypadku, gdy kierownikiem ruchu jest kierownik działu górniczego.

C. Dozór średni:

10. **sztygar strzałowy** — zatwierdzany jako sztygar strzałowy;
11. **sztygar oddziału** (górniczego, mechanicznego, elektrycznego, transportu, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako sztygar oddziału wymienionych specjalności np. sztygar oddziału górniczego przy czym jeden sztygar oddziału górniczego jest zatwierdzany jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego (w przypadku braku sztygara objazdowego górniczego);
12. **sztygar zmianowy** (górniczy, urządzeń mechanicznych, elektrycznych, transportu, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako sztygar zmianowy wymienionych specjalności, przy czym jeden sztygar zmianowy jest zatwierdzany jako stały zastępca sztygara oddziałowego;
13. **sztygar bhp** — zatwierdzany jako sztygar bhp;
14. **inżynier** (technik) mierniczy (geolog) — zatwierdzany jako inżynier (technik) wymienionych specjalności;

D. Dozór niższy:

15. **nadgórnika** — zatwierdzany jako nadgórnika oddziału górniczego;
16. **dozorca** (maszynowy, elektryczny, transportowy, inwestycji, budowy) — zatwierdzany jako dozorca wymienionych specjalności.

III. Klasa

A. Kierownictwo:

1. **kierownik ruchu zakładu górniczego** — (kierownik wydziału eksploatacji kopalni) — zatwierdzany jako kierownik ruchu zakładu górniczego;

2. **główny mechanik** — zatwierdzany jako główny mechanik, kierownik działu maszyn i urządzeń elektrycznych zakładu górniczego;
3. **główny energetyk** — zatwierdzany jako główny energetyk, zastępca głównego mechanika o określonym zakresie działania, odpowiedzialny za podporządkowane mu urządzenia elektryczne w zakładzie górniczym. Jeśli nie jest przewidziane stanowisko głównego energetyka, funkcję tę pełni sztygar objazdowy urządzeń elektrycznych wymienionych w pozycji 5;
4. **kierownik działu inwestycji** (zastępca dyrektora do spraw inwestycji) — zatwierdzany jako kierownik działu inwestycji (zastępca dyrektora do spraw inwestycji), jeśli w zakładzie górniczym są prowadzone roboty inwestycyjne.

B. Dozór wyższy:

5. **sztygar objazdowy urządzeń elektrycznych** — zatwierdzany jako sztygar objazdowy urządzeń elektrycznych.

C. Dozór średni:

6. **sztygar bhp** — zatwierdzany jako sztygar bhp;
7. **sztygar zmianowy** — zatwierdzany jako sztygar zmianowy.
Jeden sztygar zmianowy zatwierdzany jest jako stały zastępca kierownika ruchu zakładu górniczego.

D. Dozór niższy:

8. **nadgórnika** — zatwierdzany jako nadgórnika;
9. **dozorca** (urządzeń maszynowych, elektrycznych, transportu) — zatwierdzany jako dozorca wymienionych specjalności.

67.

ZARZĄDZENIE nr 175 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 sierpnia 1961 r.

w sprawie zmiany niektórych branżowych planów kont
i branżowych indeksów materiałowych

(znak: KSR-I/K-100/61)

W związku z zarządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 1960 r. zmieniającym zarządzenie z dnia 8 kwietnia 1953 r. w sprawie zasad ewidencji materiałów, towarów i wyrobów w społecznych przedsiębiorstwach i zakładach (Mon. Pol. nr 2, poz. 16) oraz okólnikami Ministerstwa Finansów: nr KS 4/61 z dnia 5 maja 1961 r. w sprawie zmian w branżowych planach kont dla zjednoczeń utrzymywanych z wpłat przedsiębiorstw, nr KS 5/61 z dnia 13 maja 1961 r. w sprawie ewidencji zmniejszeń i zwiększeń sprzedaży w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych (Dz. Urz. Min. Fin. nr 6, poz. 9 i 10) i nr KS 7/61 z dnia 25 czerwca 1961 r. w sprawie opustów na robotach budowlano-montażowych (Dz. Urz. Min. Fin. nr 8, poz. 12) zarządza się, co następuje:

§ 1. W branżowych planach kont, stanowiących załączniki do zarządzenia nr 324 Ministra Budownictwa i Przemysłu

slu Materiałów Budowlanych z dnia 7 grudnia 1959 r. w sprawie branżowych planów kont dla jednostek podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dz. Urz. MBiPMB nr 22, poz. 121) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w Branżowym Planie Kont dla przedsiębiorstw budowlano-montażowych rozliczających się z budżetem centralnym i budżetami terenowymi — załącznik nr 1, — skreśla się konta:
  - 754 „Korekty sprzedaży robót wykonanych siłami własnymi” i
  - 755 „Korekty sprzedaży robót wykonanych siłami obcymi”,
 — wprowadza się konta:
  - 754 „Opusty na sprzedaży robót wykonanych siłami własnymi”,
  - 755 „Opusty na sprzedaży robót wykonanych siłami obcymi” i,
  - 756 „Wynagrodzenie generalnego wykonawcy”,
- 2) w Branżowym Planie Kont dla przedsiębiorstw przemysłowych rozliczających się z budżetem centralnym — załącznik nr 5 konto 311:
  - w kol. 2 wyrazy: „wg grup materiałów” zastępuje się wyrazami: „w układzie gałęziowym Jednolitego Wykazu Wyrobów”,
  - w kol. 6 skreśla się cały tekst,
- 3) w Branżowym Planie Kont dla przedsiębiorstw przemysłu terenowego materiałów budowlanych — załącznik nr 6 konto 311:
  - w kol. 2 i 3 skreśla się specyfikację analityczną,
  - w kol. 2 po wyrazie: „Materiały” dodaje się wyrazy: „w układzie gałęziowym Jednolitego Wykazu Wyrobów”,
  - w kol. 5 skreśla się drugie zdanie, rozpoczynające się od wyrazów: „Każda część...”,
- 4) w Branżowym Planie Kont dla jednostek handlowych — załącznik nr 9 konto 311:
  - w kol. 2 po wyrazie: „Materiały” dodaje się wyrazy: „w układzie gałęziowym Jednolitego Wykazu Wyrobów”,
  - w kol. 6 skreśla się cały tekst,
 konto 322:
  - w kol. 2 po wyrazach: „Towary w hurtowniach” dodaje się wyrazy: „w układzie gałęziowym Jednolitego Wykazu Wyrobów”.
- 5) w Branżowym Planie Kont dla zjednoczeń i zarządów przedsiębiorstw podległych i nadzorowanych przez resort — załącznik nr 10.
  - konto 833 „Wpłaty przedsiębiorstwom dotacji przedmiotowych” skreśla się,
  - konto 836 — dotychczasową nazwę konta: „Wpłaty ministerstwa z tytułu dotacji podmiotowych i przedmiotowych” zmienia się na: „Wpłaty ministerstwa z tytułu dotacji podmiotowych”.

§ 2. 1. W celu zapewnienia dokładnej i terminowej ewidencji i sprawozdawczości materiałowej w nowym układzie gałęziowym zjednoczenia nadzorujące przedsiębiorstwa przemysłowe rozliczające się z budżetem centralnym, w terminie do dnia 30 września 1961 r. dostosują branżowe indeksy materiałów do układu przewidzianego w Jednolitym Wykazie Wyrobów.

2. Dla celów ewidencji materiałów wojewódzkie zjednoczenia przemysłu terenowego materiałów budowlanych wy-

korzystają branżowy indeks materiałów przemysłu ceramiki budowlanej oraz nawiążą współpracę ze Zjednoczeniem Przemysłu Ceramiki Budowlanej, spełniającym rolę zjednoczenia wiodącego dla przedsiębiorstw przemysłu terenowego materiałów budowlanych.

§ 3. Zarządzenie obowiązuje od dnia 1 stycznia 1961 r.

MINISTER
M. Olewiński

68.

OKÓLNİK nr 22 MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 sierpnia 1961 r.

w sprawie sposobu załatwiania roszczeń pracowniczych o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach (zakładach) podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

(znak: PR/BHP/1750/61)

Z analizy zgłaszanych do Ministerstwa skarg i wniosków wynika m. in., że niektóre przedsiębiorstwa, podległe i nadzorowane przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, nie przestrzegają przepisów okólnika nr 101 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 maja 1952 r. w sprawie wykonywania orzeczeń sądowych przez urzędy, instytucje państwowe oraz jednostki gospodarki społecznej (Mon. Pol. nr A-67, poz. 1025). Dotyczy to w szczególności dopuszczenia do procesów o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w sprawach, w których wynik jest z góry przesądzony na korzyść poszkodowanych.

W celu jednolitego unormowania sposobu załatwiania powyższych roszczeń zgodnie z przepisami powołanego wyżej okólnika Prezesa Rady Ministrów oraz przepisami dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (tekst jednolity — Dz. U. z 1958 r. nr 23, poz. 97) ustala się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się instrukcję w sprawie sposobu załatwiania roszczeń o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach (zakładach) podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, stanowiącą załącznik do okólnika.

§ 2. Zobowiązuje się dyrektorów zjednoczeń (wojewódzkich zarządów przedsiębiorstw budownictwa terenowego) do kontroli wykonania postanowień niniejszego okólnika oraz wyciągania konsekwencji służbowych wobec dyrektorów nadzorowanych przedsiębiorstw (zakładów), winnych ich nieprzestrzegania.

§ 3. 1. Okólnik wchodzi w życie z dniem 15 września 1961 r.

2. Traci moc obowiązującą pismo okólne nr 20 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 kwietnia 1956 r. w sprawie załatwiania roszczeń odszkodowawczych za wypadki przy pracy (Dz. Urz. MPMB nr 5, poz. 20).

MINISTER
M. Olewiński

Załącznik do okólnika nr 22 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 31 sierpnia 1961 r.

INSTRUKCJA

w sprawie sposobu załatwiania roszczeń o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu w przedsiębiorstwach (zakładach) podległych i nadzorowanych przez Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych

1. Jeżeli na skutek wypadku w zatrudnieniu pracownik utracił życie lub zdolność do pracy (całkowicie lub częściowo) — dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) powołuje niezwłocznie komisję w następującym składzie: przedstawiciel dyrektora, pracownik służby bezpieczeństwa i higieny pracy, radca prawny, oraz przedstawiciele: rady zakładowej (zakładowy społeczny inspektor pracy), rady robotniczej i podstawowej organizacji partyjnej.
2. W terminie ustalonym przez dyrektora przedsiębiorstwa (zakładu) komisja jest obowiązana:
  - 1) wszechstronnie zbadać okoliczności wypadku, a zwłaszcza uwzględnić wyniki dochodzenia, przeprowadzanego przez komisję powypadkową według wytycznych Departamentu Zatrudnienia, Płac i Bezpieczeństwa Pracy z dnia 28 stycznia 1960 r. znak: GIBHP/35/60 w sprawie sporządzania dokumentacji powypadkowej,
  - 2) wziąć pod uwagę dowody, przedstawione przez zgłaszającego roszczenie,
  - 3) ustalić, kto ponosi winę za wypadek (zakład, poszkodowany, osoby trzecie, wina mieszana),
  - 4) ustosunkować się do zgłoszonego roszczenia.
3. 1) Podstawowe zasady odpowiedzialności zakładu pracy za wypadek w zatrudnieniu są zawarte w art. 24 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (tekst jednolity — Dz. U. z 1958 r. nr 23, poz. 97).
- 2) Przy ustalaniu, czy wypadek pozostawał w związku z zatrudnieniem, należy kierować się przepisami art. 36 dekretu.
4. Przy określaniu rodzaju i wysokości odszkodowania należy uwzględnić:
  - 1) wynagrodzenie szkód materialnych związanych bezpośrednio z wypadkiem (np. koszt zniszczonej odzieży, uzasadnione dodatkowe koszty leczenia itp.),
  - 2) różnicę między zarobkiem poszkodowanego przed wypadkiem a otrzymywanym zasiłkiem chorobowym w okresie leczenia,
  - 3) rentę uzupełniającą w przypadku utraty lub zmniejszenia zdolności do pracy poszkodowanego, a w razie śmierci na skutek wypadku — ewentualną rentę dla rodziny,
  - 4) zadośćuczynienie za cierpienia fizyczne i krzywdę moralną.
5. Przy ustalaniu odszkodowania należy kierować się obowiązującymi przepisami i zasadami ustalonymi w orzecznictwie Sądu Najwyższego.
6. W przypadku stwierdzenia odpowiedzialności zakładu pracy — dyrektor ustali wysokość odszkodowania na podstawie opinii komisji i po ewentualnym wysłuchaniu zgłaszającego roszczenie, zawiadomi w terminie 7 dni zgłaszającego roszczenie o przyznanej kwocie i poleci jej wypłatę.

7. Jeżeli zgłaszający roszczenie nie zgadza się na przyznaną kwotę i po otrzymaniu wypłaty zamierza wystąpić na drogę sądową o dodatkowe odszkodowanie — zakład pracy powinien poinformować go o możliwości zwrócenia się do społecznego biura pomocy prawnej przy sądach, ustanowienia obrońcy z urzędu, zwolnienia od kosztów sądowych itp.
8. W przypadku ustalenia, że zakład pracy nie ponosi odpowiedzialności za wypadek — dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) niezwłocznie zawiadamia zgłaszającego, że nie znajduje podstawy do uwzględnienia roszczenia.
W piśmie należy podać okoliczności faktyczne i podstawę prawną, uzasadniającą zajęte stanowisko oraz zawiadomić zgłaszającego, że może dochodzić roszczeń na drodze sądowej.
9. Wypłaty odszkodowania, przewyższające kwotę 10.000 zł powinny być uprzednio zatwierdzone przez jednostkę nadzorującą przedsiębiorstwo (zakład).
10. W razie stwierdzenia, że zakład pracy ponosi odpowiedzialność za wypadek, dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) powinien, gdy tego wymaga sytuacja materialna zgłaszającego roszczenie, wypłacić zaliczkę na poczet odszkodowania, po zasięgnięciu opinii komisji, o której mowa w pkt 1. Zaliczka nie może przekraczać kwoty 3.000 zł.
11. Zakład pracy powinien w miarę możliwości zatrudnić poszkodowanego, który utracił częściowo zdolność do pracy, przy pracy lżejszej. W przypadku całkowitej utraty zdolności do pracy lub w razie śmierci pracownika — należy udzielić pomocy przy umieszczeniu dzieci w żłobku, przedszkolu lub w zasadniczej szkole zawodowej przyzakładowej dla pracujących w resorcie Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych.
12. Dyrektor przedsiębiorstwa (zakładu) jest obowiązany informować każdorazowo zarządy okręgowe właściwych związków zawodowych o sposobie załatwienia zgłoszonych roszczeń o odszkodowanie za wypadki w zatrudnieniu.
13. Przepisy niniejszej instrukcji nie ograniczają obowiązku zakładu pracy do ponoszenia świadczeń, przewidzianych postanowieniami układów zbiorowych pracy na rzecz zgłaszającego roszczenia lub jego rodziny.
14. Instrukcję należy podać do wiadomości pracowników zakładu i umieścić ją w widocznym miejscu.

69.

PROTOKÓŁ DODATKOWY

z dnia 19 sierpnia 1961 r.

do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. dotyczący dodatków miesięcznych do wynagrodzenia za posiadanie tytułów mistrzowskich dla majstrów zatrudnionych w budownictwie

Pomiędzy Ministrem Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, działającym w imieniu jemu podległych i przez niego nadzorowanych przedsiębiorstw, a Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zawarty został w dniu 19 sierpnia 1961 r. protokół dodatkowy do Układu Zbiorowego Pracy w Budownictwie z dnia 15 marca 1958 r. treści następującej:

§ 1. Postanowienia zawarte w protokóle obowiązują w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych podległych Ministrowi Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz przez niego nadzorowanych.

§ 2. Przepis zawarty w części II załącznika nr 2 do Układu Zbiorowego w Budownictwie z dnia 15 marca 1953 r., dotyczący przyznawania majstrom dodatku miesięcznego do wynagrodzenia w wysokości 200 zł otrzymuje brzmienie następujące:

1. „Dodatek w wysokości 200 zł miesięcznie otrzymują majstrowie posiadający dyplomy, stwierdzające tytuł mistrzowski w określonym zawodzie wydane przez:

1) państwowe komisje egzaminacyjne, powoływane przez kuratorów okręgów szkolnych zgodnie z przepisami zarządzenia Ministra Oświaty z dnia 18 marca 1960 r. w sprawie przyznawania tytułu robotnika wykwalifikowanego (Mon. Pol. nr 43, poz. 209),

2) izbę rzemieślniczą.

2. Do otrzymania dodatku, o którym mowa w ust. 1, uprawnieni są również majstrowie, posiadający świadectwa mistrzowskie, wydane w trybie określonym w zarządzeniach Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, a mianowicie w:

1) zarządzeniu nr 103 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 28 marca 1959 r. w sprawie dodatku miesięcznego do wynagrodzenia za posiadanie uprawnień mistrzowskich dla majstrów zatrudnionych w budownictwie.

2) zarządzeniu nr 186 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 sierpnia 1960 r. w sprawie świadectw mistrzowskich wydanych przez cechy”.

§ 3. Przyznanie dodatków, określonych w § 2, nie może spowodować przekroczenia funduszu płac, zatwierdzonego na rok 1961.

§ 4. Protokół obowiązuje od dnia 15 lutego 1961 r.

MINISTER
M. Olewiński

PRZEWODNICZĄCY

Zarządu Głównego Związku Zawodowego
Pracowników Budownictwa i Przemysłu
Materiałów Budowlanych
wz Cz. Ziółkowski
Sekretarz Zarządu Głównego

70.

PISMO OKÓLNE nr 24 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 31 lipca 1961 roku

w sprawie sprostowania omyłek druku w Branżowym
Resortowym Cenniku Robót Akordowych dla robót
elektrycznych.

(znak: ZP5/B/AN-108/61)

Ministerstwo Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych zawiadamia, że w biuletynie nr 1-A/61 Komitetu Budownictwa Urbanistyki i Architektury — Departamentu Norm Budowlano-Montażowych zostało ogłoszone sprostowanie omyłek druku w Cenniku Robót Akordowych na roboty elektryczne, obowiązującym od dnia 1 lipca 1960 r. stosownie do pisma okólnego nr 25 Minister-

stwa Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 13 czerwca 1960 r. (Dz. Urz. MBiPMB nr 9, poz. 52) w działach:

I — montaż instalacji elektrycznych (ceny branżowe resortowe)

II — montaż osprzętu instalacyjnego (ceny branżowe resortowe)

III — montaż osprzętu i instalacji sygnalizacyjnych (ceny branżowe resortowe).

Ministerstwo zwraca uwagę, że zgodnie z postanowieniami ust. 3 § 7 zarządzenia nr 72 Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 23 marca 1960 r. w sprawie cenników robót akordowych (Dz. Urz. MBiPMB nr 5, poz. 25) należy co najmniej na dwa tygodnie przed zastosowaniem zmienionych na skutek dokonania sprostowania — pozycji cennika zawiadomić zainteresowanych robotników w dokonanych zmianach. —

DYREKTOR DEPARTAMENTU

O. Vieweger

71.

PISMO OKÓLNE nr 25 MINISTERSTWA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 9 sierpnia 1961 r.

w sprawie przekazywania zużytych znaczków pocztowych.
(znak: BG4/1-17/61)

Zarządzenie nr 249 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1952 r. w sprawie gromadzenia i przekazywania zużytych znaczków pocztowych (Mon. Pol. nr A-97, poz. 1490) zobowiązało urzędy, instytucje państwowe i społeczne oraz jednostki gospodarki społecznej do odsyłania zużytych znaczków pocztowych do Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego. Ostatnio stwierdzono, że wiele jednostek nie wykonuje tego zarządzenia lub wykonuje je niedbale, co powoduje zmniejszenie napływu znaczków, stanowiących artykuł eksportowy.

W związku z powyższym przypomina się o konieczności ścisłego wykonywania powołanego na wstępie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów.

Zużyte znaczki powinny być co miesiąc przesyłane na adres Państwowego Przedsiębiorstwa Filatelistycznego Warszawa, ul. Barbary 4. Przesyłki należy zaopatrywać adnotacją „opłatę pocztową uiszcza adresat”.

W celu zabezpieczenia znaczków przed uszkodzeniem należy wycinać je wraz z podkładem papieru, na który zostały naklejone, z pozostawieniem marginesu wokół znaczka szerokości co najmniej 1 cm.

Zgodnie z komunikatem nr 63 zamieszczonym w Dzienniku Łączności nr 8 z dnia 21 kwietnia 1958 r., Państwowe Przedsiębiorstwo Filatelistyczne wypłaca osobom zatrudnionym przy wycinaniu znaczków pocztowych po 50 złotych za każdy dostarczony kilogram wycinków znaczkowych. Do przesyłki należy dołączyć adres i wykaz osób (względnie osoby), którym przypada należność za wycinanie znaczków.

Za wykonanie zarządzenia odpowiedzialni są kierownicy kancelarii.

DYREKTOR BIURA

T. Teliga